

Obrazloženje umjetničkog savjetnika za kratkometražni igrani film po rezultatima Javnog poziva za poticanje audiovizualnih djelatnosti i stvaralaštva u 2016. godini u kategoriji poticanja proizvodnje audiovizualnih djela – kratkometražni igrani film, rok 30. studeni 2016. godine

Miroslav Sikavica, umjetnički savjetnik za kratkometražni igrani film:

Na drugi natječajni rok za kratkometražni igrani film u 2016. godini pristiglo je 35 prijava, od toga su četiri projekta prijavljena u fazi postprodukcije. Sedam zahtjeva za sufinanciranjem nije zadovoljilo formalne uvjete natječaja, među njima jedna postprodukcija. Od 28 projekata koji su se u konačnici razmatrali 23 filma su ili nominalno drame ili su različite podvrste igranofilmske drame.

Kao umjetnički savjetnik povodio sam se za tim da lista prioriteta bude strogo profesionalna i kompetentna, neovisna te da stoji iznad ikakvih privatnih želja te osobnih umjetničkih preferencija i ukusa. Pri vrednovanju najviše pozornosti poklonio sam dramskoj vrijednosti i kompaktnosti scenarija, uvjerljivosti likova te promišljenosti i originalnosti redateljske vizije. No, pri utvrđivanju liste prioriteta, vodio sam, također, računa i o cjelokupnom opusu redatelja/ice, trajanju filma, budžetu i visini financijskog zahtjeva, kao i o procjeni da će autori/ce biti sposobni/e umjetnički i operativno uspješno realizirati prijavljene projekte.

Više projekata pokazuje potencijal i kvalitetu, ali, s obzirom na, za ovaj natječajni rok, vrlo sužena raspoloživa sredstva za proizvodnju, za sufinanciranje proizvodnje predlažem tek dva projekta i to projekte dviju autorica, kojima dosad HAVC nije sufinancirao proizvodnju audiovizualnih djela.

Prvi film koji predlažem za sufinanciranje je projekt *Janje*, predlagatelja projekta produkcijske kuće Spiritus Movens, producentice Zdenke Gold te scenaristice i redateljice Nine Viočić, efektanu 15-minutnu minimalističku dramu, koja se bavi, riječima autorice, «nesvjesnim fašizmom», psihičkim maltretiranjem nemoćna muškarca zavezanih ruku i nogu, neishranjena stranca crne boje kože, od strane dviju radoznalih i nespješnih 12-godišnjih djevojčica, koje opsesivno koriste društvene mreže i pametni telefon, a kojima je situacijska agresija vid prostodušne zabave, čin dokazivanja pred starijim dječakom i inicijacija u svijet adolescencije. Nemogućnost rasuđivanja stvarnog od *online* svijeta, potreba za socijalnim statusom u društvu i pripadanjem grupi, popuštanje pritisku vršnjaka te, ono najvažnije, nedostatak empatije, osjećaja za druge, drukčije i slabije, skida s djece koprenu nevinosti, pokazujući ih iz nasilna ugla i u bezosjećajnom svjetlu. Dramaturški obrat, «iznenađenje», na kraju filma (do)nosi novi uvid, tjerajući gledatelje na preispitivanje: maloljetne zlostavljačice ne samo da ne dolaze iz disfunkcionalnih obitelji, nego su, štoviše, odlične učenice. U funkciji priče je realistički izražajni postupak, koji oponaša fotografski izgled iPhone-ove kamere (saturirane boje, pojačani kontrasti, širokokutni objektiv) i favorizira kadar–scenu, izrezom uže vizure, kameru iz ruke koja «prati» protagonist(ic)e te izbjegava popratnu, neprizornu glazbu. Jedina scena koju redateljica montažno raskadrijava i retorički ističe je centralna scena iživljavanja nad nijemim tuđincem u stanu kroz opsesivno naslikavanje *selfieja* putem mobitela, koji djecu lišava sposobnosti moralnog rasuđivanja i svijesti. S obzirom na operativno–produkcijske potrebe za realizaciju projekta te zahtjevnost rada s djecom i naturščicima, predlažem financijska sredstva u iznosu od 270.000,00 kn.

Drugi projekt koji predlažem za sufinanciranje proizvodnje je film *Sedra*, scenaristice i redateljice Judite Gamulin (čiji je posljednji uradak, kratkometražni igrani film *Cvijete*, nastao 2015. u produkciji ADU, bio

nominiran za studentskog Oscara), predlagatelja projekta producerske kuće Eclectica, producenta Ivana Kelave, dijaloški škrtu priču o otuđenom, mladom bračnom paru tijekom ljetna izleta na otok na kojem, oboružani mnogobrojnim rekvizitima za plažu, traže mjesto gdje bi s dvoje djece proveli obiteljski dan. Jako sunce i sparina, razdražljivost djece, nakratko nestanak sina i panična potraga za njim te međusobne tenzije partnere dovode do eskalacije. Suprugova nekomunikacija i pasivnost, a potom njegovo distanciranje od obitelji i flert protagonisticu guraju od početna oduševljenja zbog dolaska na idiličan otok u psihičku klonulost i osjećaj izdanosti te je odvođe u nekontroliran, agresivan ispad spram kćeri, a potom i do suicidalna, autodestruktivna čina. Autorica film redateljski zamišlja kao stilizirani realizam, u širokom formatu filmske slike, s laganom desaturacijom boja, u širim planovima i uravnoteženim pratećim *steadycam* vožnjama, po visokom suncu i oštrim sjenama, u mediteranskom pejzažu i vegetaciji. Pojedine dramske momente redateljica bi redateljski dodatno istaknula i stilizirala koristeći zum objektiv, minimalističku *drone* glazbu te naglašavajući pojedine otočne šumove kako bi dočarala i pojačala unutarnje stanje protagonista. S obzirom na nešto povećani broj scena u scenariju te da je zamišljeno da se radnja filma odvija na otoku Lokrumu kraj Dubrovnika, predlažem financijska sredstva u iznosu od 330.000,00 kn.